

Framtiden är viral

Medielandskapet världen över skälver och växer formmässigt samtidigt som det centraliseras kraftigt till storstäderna.

Under de senaste tio åren har media växt explosionsartat med nya tekniker i nya gestaltningar. Twitter, Facebook och BuzzFeed är bara några av de sajter som dagligen tar upp miljontals internetklick och miljontals kronor i annonsintäkter. När annonspengarna försvinner någon annanstans gäller det för svenska medier att vända på stenarna och hitta nya lösningar för att bringa in tillräckligt med pengar för att upprätthålla de journalistiska stadgarna och för att kunna behålla tillräckligt många journalister för att, bland annat, kunna ha så står journalistisk mångfald som möjligt men också för att kunna täcka de mindre orterna.

Med de nya fenomenen, så som mikroblogger och dylikt får artiklar ofta en otrolig spridning. En spridning få kunde drömma om för bara tio år sedan. Tyvärr händer det titt som tätt att de mest sprida nyheterna ofta är osanna. Detta har lett till att Metro, med webbredaktören Jack Werner i spetsen, har startat en ny typ av journalistiskt granskande. De letar sonika upp de hetaste potatisarna på webben för att ta reda på om nyheten är sann eller falsk. Detta ger ofta läsarna en tankeställare i källkritik och nu ska "Viralgranskaren", som formatet kallas, vinna mark i den svenska skolan. Redan nu har satsningen påbörjats med att lära elever hur man ska ställa sig till information på internet och hur man gör för att ta reda på om någonting faktiskt stämmer.

Helsingborgs dagblad testade förra hösten en metod där annonsplatsen är gratis men att tidningen får en viss procentsats av vad kunden betalade för varan på den externa sidan. En metod som fungerade helt okej vad jag vet. Vad som händer med det nu, när Sydsvenskan tagit över tidningen, är oklart. Kanske är det just den här typen av kreativitet på annonsmarknaden som behövs för att åter rikta skutan åt rätt håll.

När pengarna försvinner för de svenska tidningarna sker naturligtvis nedskärningar på redaktionerna för att spara pengar. Detta, i sin tur, leder till att bevakningen i mindre orter ofta uteblir. Centraliseringen till de stora orterna, med andra problem att rapportera om än de på landsbygden leder givetvis till stora klyftor. Vad som kommer hända i detta avseende är svårt, men med tanke på att de stora mediehusen varslar, kanske vi kan hoppas på att arbetslösa journalister åter tar journalistiken till de mindre orterna.

Adam Norlin Persson